

Goedkeuring van het op 16 december 1970 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Verdrag tot bestrijding van het wederrechtelijk in zijn macht brengen van luchtvaartuigen

(Verdrag van 's-Gravenhage)

Goedkeuring van het op 23 september 1971 te Montreal tot stand gekomen Verdrag tot bestrijding van wederrechtelijke gedragingen gericht tegen de veiligheid van de burgerluchtvaart

(Verdrag van Montreal)

Uitvoering van het op 16 december 1970 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Verdrag tot bestrijding van het wederrechtelijk in zijn macht brengen van luchtvaartuigen en van het op 23 september 1971 te Montreal tot stand gekomen Verdrag tot bestrijding van wederrechtelijke gedragingen, gericht tegen de veiligheid van de burgerluchtvaart

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET EINDVERSLAG

(Ingezonden 18 december 1972.)

Nr. 12

De volgende staten waren uitgenodigd voor het lidmaatschap van de in de memorie van antwoord en in het eindverslag bedoelde subcommissie: Argentinië, Brazilië, Canada, Chili, Congo (Brazzaville), Egypte, Frankrijk, India, Israël, Jamaica, Japan, Nederland, Spanje, Tanzania, Sovjet-Unie, Verenigd Koninkrijk, Verenigde Staten. De twee staten die aan de uitnodiging geen gevolg hebben gegeven zijn de Volksrepubliek Congo en India. De hieraan ten grondslag liggende redenen zijn de ondergetekenden onbekend. De subcommissie is samengesteld, overeenkomstig het reglement van orde van het Juridisch Comité, door de voorzitter van het Juridisch Comité. Deze heeft daarbij overleg gepleegd met het secretariaat van de organisatie. Het is de gewoonte dat in een subcommissie de voorzitter en de vice-voorzitters van het Juridisch Comité zitting nemen, dat bijzonder geïnteresseerde landen een afvaardiging kunnen zenden en dat voorts zoveel mogelijk een zekere gelijkmatige geografische verdeling wordt nagestreefd. De voorzitter van het Juridisch Comité is momenteel een Fransman, de ondervoorzitters zijn onderdanen van het Verenigd Koninkrijk en van Jamaica. Als bijzonder geïnteresseerde landen golden vooral de Verenigde Staten en Canada die de voorstellen hadden ingediend die tot bijeenroeping van de subcommissie hebben geleid. De staten werden in deze commissie vertegenwoordigd door regeringsvertegenwoordigers. Vertegenwoordigers van de organisatie van luchtvaartmaatschappijen IATA, van piloten IFALPA en van de Internationale Transportarbeiders Federatie hebben als waarnemer de vergadering van de subcommissie bijgewoond en ook herhaaldelijk het woord gevoerd. De ondergetekenden hebben een afschrift van het door de subcommissie opgestelde rapport bij griffie van de Tweede Kamer ter inzage gelegd.

De eerste ondergetekende heeft in de memorie van antwoord reeds toegezegd de voor- en nadelen van een nadere algemene strafbepaling inzake gedragingen als valse bommeldingen nader te laten onderzoeken. De problemen die de opsporing van dergelijke gedragingen stelt worden in dit onderzoek betrokken. Hij meent dat het resultaat van dit onderzoek beter kan worden afgewacht alvorens op deze problematiek nader in te gaan. Overigens moet er de aandacht op worden gevestigd dat, anders dan enige leden in het eindverslag veronderstellen, bij vals bomalarm geen mensenlevens op het spel plegen te staan. Een uitzondering is het geval, waarin een vals bomalarm gevaar veroorzaakt voor een luchtvaartuig in vlucht en dat wordt door het wetsontwerp, overeenkomstig het Verdrag van Montreal, juist wel strafbaar gesteld.

In de memorie van antwoord is medegedeeld dat de voor inwerkingtreding noodzakelijke tien ratificaties van het Verdrag van Montreal inmiddels hebben plaatsgevonden. Daarbij is over het hoofd gezien dat dit Verdrag, overeenkomstig artikel 15, derde lid, eerst in werking treedt na ratificatie door ten minste tien staten die aan de diplomatieke conferentie van Montreal hebben deelgenomen. In de bijlage bij de memorie van antwoord is verder medegedeeld dat per 26 oktober 1972 tien staten het verdrag hadden geratificeerd. Inmiddels hebben, voor zover op het ogenblik bekend, nog drie

ratificaties plaatsgevonden, namelijk door Spanje, de Verenigde Staten ²⁾ en Zuid-Slavië.

Van de landen die het verdrag tot dusverre geratificeerd hebben, hebben de volgende aan de diplomatieke conferentie van Montreal deelgenomen: Brazilië, Canada, Israël, Spanje, Trinidad and Tobago, Tsjad, de Verenigde Staten, Zuid-Afrika en Zuid-Slavië. Dat wil zeggen dat tot dusverre negen landen die aan de conferentie hebben deelgenomen het verdrag hebben geratificeerd. De voor inwerkingtreding benodigde tien ratificaties van landen die aan de conferentie hebben deelgenomen, zullen dus na de ratificatie door Nederland in elk geval aanwezig zijn. Met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid kan overigens worden aangenomen dat het verdrag eerder in werking zal treden, aangezien in verschillende landen de ratificatieprocedure in een zeer ver gevorderd stadium is. Ratificatie door Denemarken wordt bijvoorbeeld rond de aanstaande jaarwisseling verwacht.

Hoewel de ondergetekenden van oordeel blijven dat het in dit geval onjuist zou zijn de jurisdictie uit te breiden op de grondslag van een nog niet in werking getreden verdrag, achten zij een discussie over dit probleem, waaraan immers de feitelijke grondslag is komen te ontvallen, nutteloos.

De Minister van Justitie a.i.,

W. J. GEERTSEMA.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

N. SCHMELZER.

De Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat,

R. J. H. KRUISINGA.

¹⁾ Nedergelegd op de bibliotheek, ter inzage van de leden.

²⁾ De informatie over de ratificaties door Spanje en de V.S., die van recente datum zijn, zijn langs officiële weg verkregen.